Konst i byn – 20 –23 juli 2014

Så blev det av i alla fall. Christer och jag är på resa i husbil för att besöka åtta byar och titta på konst – och konstigheter.

Första stället att besöka är Gammelstilla. Smaka på det namnet Gammelstilla. Tror aldrig jag varit på något ställe som har ett mer beskrivande namn. Vi hade problem att hitta hit, mest beroende på att koordinaterna jag matade in i vår TomTom ledde oss alldeles galet. Jag visste att stället ligger ca 2.5 mil från Gysinge, men GPSen ledde oss inte mot Gysinge utan mot Avesta och vi följde GPSen. Det gjorde att det nog tog oss en extra timme att komma hit.

Väl framme visade det sig att här finns en ställplats för husbilar, med el! Vi såg inte en enda människa, men elstolpen var öppen och vi tänkte att vi får väl göra upp med folk i morgon, så vi sladdade in oss.

Efter en stund kom en kvinna gående och av henne fick vi veta att ställplatsen är alldeles ny och att vi är de tredje som utnyttjar den. Femtio kronor fick vi betala och det är det värt. Hon visade oss också att det finns öppna toaletter, något vi inte heller räknat med. Man kan säga att resan började bra.

Vi åt middag som jag lagade av det jag hittade i kylskåpet, varsin kroppkaka till förrätt och matjesill och potatis till huvudrätt. Kaffet dricker vi nu medan jag skriver. Christer tittar på TV. Innan kaffet gick vi rundan och tittade på de konstverk som finns längs en upptrampad stig alldeles framför nosen på oss där vi står med bilen. En uppgift vi har är att fotografera varandra framför något av konstverken som bevis på att vi varit här.

Vi hade hela parkeringen för oss själva, men rätt sent såg vi en husbil köra förbi uppe på vägen. Då sa vi till varandra, att han kommer att vända. Det gjorde han också och sen stod där en husbil till. Christer fick gå och hjälpa dem att få el, för de körde en hyrd bil och lyckades inte stoppa in kontakten i bilen på rätt sätt. Två hundar hade de också. Små rackare, men skälla kunde de. Söndagen avslutades med en cache-jakt. Vi hittade den, dvs jag talade om var den borde vara och Christer stack in händerna på olika ställen och hittade burken. Då hade vi ingen penna med oss, så det var bara att stoppa tillbaka den utan att logga. Nåväl, vi sov gott, fast jag sov inte så länge. Jag måste komma ihåg att byta kudde.

Måndagen började jag med att ta med kamera och penna och gå en liten runda runt bruket. Jag fotograferade i morgonljus och jag loggade cachen innan jag gick tillbaka till bilen. Då var Christer

vaken och vi bestämde oss för att äta frukost och göra bilen klar för avfärd och sedan gå rundan runt Skoludden, den som damen vi träffade i går rekommenderat. Vi hade nog inte varit så promenadsugna om det inte var för att det fanns en cache att hämta längs vägen.

Det blev en jättefin promenad i väldigt långsamt tempo. Vi gick genom trollskogen, loggade cachen och plockade oss lite blåbär, som lär ska vara så nyttiga, innan vi kom tillbaka till utgångspunkten. På vägen träffade vi en man som var ute med sin hund, annars hade vi visst hela Skoludden för oss själva.

Så skulle vi åka vidare, men så kom en karl åkande på en röd, stor, blank motorcykel och det visade sig att han var ägare till kaninen i buren. Måste säga att det var lite oväntat att en tatuerad skinnknutte gick och gullade med en kanin, men man ska aldrig ha förutfattade meningar, eller hur? Christer gick förstås och pratade motorcyklar och beundrade hans, innan vi gick till bilen för att åka.

Fast vi tänkte ta oss lite förmiddagskaffe medan vi hade bord och stolar ute. Medan jag fixade det om motorcyklisten tillbaka i sällskap men en karl på moped och de började titta på en slang som stack upp alldeles bortanför vår husbil och Christer gick och pratade med dem. Så satte vi oss med vårt kaffe och då kom mopedkillen och pratade och efter ett tag undrade han om vi ville se smedjan. Den var inte öppen, men han hade nyckel så de skulle vi kunna få. Klart vi tackade ja. Han bjöd in folket i den andra bilen också och så fick vi en improviserad guidning. Det var väldigt intressant och oväntat. Jag skulle gärna velat träffa smeden, men han hade brutit armen. Han måste vara en rolig typ med tanke på hur hans anslag om öppettider såg ut.

Så småningom kom vi faktiskt iväg och styrde mot Korså Bruk. Jag, som kartläsare, lyckades hitta den smalaste och skumpigaste grusväg som gick till det stället och vi kröp fram i ett par mil från Hofors till målet. Konst i Byn är rätt väl skyltat, så när vi kom till bruket var det inte så svårt att hitta dit vi skulle. Vi parkerade vid en damm där det stod andra bilar. Under vägen hade vi råkat ut för några regnskurar och när vi steg ur för att gå konstrundan hälsades vi av en blixt och ett par rejäla åskknallar. Jag ville vänta i bilen på att åskan skulle passera, men Christer tyckte vi skulle gå, så då

gjorde vi det. Ännu en trollskogspromenad med blåbärsätande och så hittade vi själva utställningen och tog våra obligatoriska ”jag-har-varit-här”-foton.

Som synes valde jag en något elegantare uttrycksform än Christer gjorde. När vi förundrats klart över folks påhittighet gick vi tillbaka till husbilen och åkte vidare mot Svabensverk, som var nästa stopp i resan. Dit var det lätt att hitta och vägarna blev bättre och bättre. En och annan regnskur upplevde vi också på vägen och så stannade vi vid en lanthandel och provianterade innan vi kom fram.

Vi följde skyltarna direkt till utställningen. Jag hittade ju eftersom jag var där förra året med Anna och barnen.

Det fanns mycket påhittigt att titta på och vi gjorde oss ingen brådska runt udden. En cache blev också loggad innan vi gick till bilen och funderade på vad vid skulle göra härnäst. I ärlighetens namn hade jag ingen lust att stanna i Svabensverk över natten och solen sken, så vi fortsatte mot Mo. Vi hade liksom fått upp ångan. Mo ligger mellan Bollnäs och Söderhamn och var inte så svårt att hitta.

Konst i byn låg i en backe nedanför kyrkan i Mo.

Christer blev inramad och jag träffade en kulturman. Nu var det dags att ta kväll och vi hade fått höra att det skulle finnas en camping i närheten så vi åkte dit. Ingen av oss tyckte den såg så värst inbjudande ut, så vi bestämde oss för att försöka hitta en ställplats någon annanstans och körde tillbaka mot Bollnäs. Jag hade sett på nätet att Bollnäs golfklubb hade ställplatser. Jag hade inte kollat var klubben låg och den låg nästan i Kilafors, vilket var åt fel håll för oss.

Så vi startade norrut mot nästa ställe. I Arbro stannade vi på parkeringen vid Träslottet och lagade middag. Först hade vi tänkt att vi skulle sova där också, men det kändes inte alldeles bra, så när vi ätit och diskat åkte vi vidare. Vi började få stort behov av att tanka och det skulle finnas en OK-mack i Järvsö, men den såg vi inte till. Vi fortsatte norrut, nu med en ilsket rödlysande bränslelampa som sällskap. När vi nådde Ljusdal kändes det som totalkris och vi körde in till första mack vi kom till, vilket var ett lyckokast, för på samma ställe fanns det övernattningsmöjligheter för husbilar, husvagnar och yrkestrafik. Alltså sov vi där alldeles vid Ljusnans strand.

Tisdag började vi med frukost i bilen och så besökte vi faciliteterna, fyllde på dricksvatten och slängde soppåsen innan vi begav oss på jakt efter nästa Konst i byn-ställe Korså Bruk. Vi letade länge innan vi gav upp och körde in till en Statoilmack och frågade. Sen hittade vi, men kära söta vilken usel väg det var till utställningen, som var belägen på toppen av Kolsvedjaberget. Bilen skakade nästan sönder trots att Christer gjorde sitt bästa för att undvika groparna.

Nåja, vi kom upp och vilken utsikt! Fantastiskt vackert ut över Ljusnan, men man skulle inte titta ner på marken för där låg resterna av tidigare besökares skräp och burkar. Sorgligt att se.

Utställningen bjöd på intressantare vyer.

Innan vi satte oss i bilen för att åka nerför berget tog vi en cache till. Nedresan blev precis så skakig som vi befarade.

Nästa resmål blev Kallmora. På vägen tid stannade vi vid en idrottsplats för att fixa oss lite lunch. Soppa och tunnbrödsrulle med rökt skinka skulle det bli. Jag lagade till soppan, hällde upp den i två skålar och ställde skålar och tunnbrödsrullar på stora skärbrädan för att ställa på bordet i bilen. Christer satt på tvärsoffan och erbjöd sig att ta ”brickan”, men jag sa att det går bra och precis då gled skålarna av. Christer fick skållhet soppa över hand och arm, och jag lovar att en halvliter potatis och purjolök soppa stänker och skvätter otroligt långt. Christer fick tillbringa en lång stund med armen under kallt vatten och jag slängde ut våra heltäckningsmattor och började torka av soffor, golv, skor och allt annat som fått sig en sopp-dusch. Mina sandaler sköljde jag av i duschen och hängde upp på tork. Christer fick sitta med en Cola-burk från kylen i handen för att kyla ner den. Vi gjorde ingen ny soppa, utan lunchen blev en tunnbrödsrulle.

Framåt tvåtiden kom vi fram till Kallmora och parkerade på anvisad plats och följde sedan de orangemålade stenarna till utställningsområdet, som låg i ett gammalt sandstensgruveområde. Det finns i Kallmora även ett slipstensmuseum, tänka sig. Vi tog oss en ordentlig titt på utställningen och valde ut vilka vi ville bli porträtterade med.

Vi tog också en titt på lämningarna efter en gruva och det påminde mycket om stenhuggarmuséet i Vånevik, fast här blev det slipstenar. Ja, vi tog en cache också förstås.

Vi har två byar kvar att besöka och det tänker vi oss att göra på hemvägen. I natt bor vi på Siksjöns camping och har el i bilen, så nu laddas det för fullt.

Onsdag morgon och vi sov länge. Frukosten var inte klar förrän vid niotiden, men vi hade ingen brådska. Siksjöns camping är ett fridfullt ställe och vattnet i sjön var 25°C, men inte badade vi inte. Däremot satt vi ute och åt vår frukost. Det gjorde alla andra på campingen också, det vill säga de 7 som stod på de tio platserna med el. Det är en liten camping.

När vi ätit klart gjorde vi oss redo för avfärd. Vi har fått rätt bra snits på hur vi snabbast och effektivast får den saken gjord. Medan Christer fixade det sista gick jag och lämnade tillbaka kortet för plats 5, den som vi stod på.

Innan vi åkte iväg passade vi på att tömma toakassetten. Det är alltid bra att ha gott om utrymme i den. ☺

Första byn vi skulle till var Björbo, som har den berömda rastplatsen Färnforsen, och det var just vid Färnforsen som utställningen var. På vägen dit stannade vi i Rättvik och tankade fullt och köpte glass och en stor flaska mineralvatten. Det går åt mycket vätska under en värmebölja. Vi kom dit vid halv ett och började med att dricka kaffe vid en av deras bord-bänkar. Det smakade bra och sålunda stärkta begav vi oss ut på själva rundan.

På det här stället tog vid nedanstående bilder på varandra.

Så hade vi en by kvar att besöka och den låg utanför Ludvika i Björnhyttan. Vi satt i svalkan i bilen, tack vare luftkonditioneringen, men så snart man klev ur bilen slog den 30-gradiga värmen emot en. Tänk att vi har sådan värmebölja i Sverige!

Vi körde förbi avfarten till Björnhyttan, delvis på grund av att skylten var osynlig bakom hög växtlighet, men några kilometer längre fram kunde vi vända och från det nya hållet syntes skyltarna bra. Det var nog inte meningen att någon skulle komma norrifrån. Skyltar lotsade fram oss till en parkering där det också fanns information om utställningen och en laminerad A4 där verkens namn och pris och vem som gjort dem var angivet. Sedan fick vi gå några hundra meter längs grusvägen och så kom alla konstverken längs en skogsväg tillbaka. Utmärkt ordnat, tyckte vi. Det var vår åttonde by,

men det var första gången vi träffade på några andra människor ute i samma ärende. I Björnhyttan kom det tre damer i en liten bil och parkerade i skuggan av oss och de gick också rundan.

Vi var väl så chockade av att ha sällskap att vi faktiskt glömde bort att ta fotografierna på oss själva. Fick ordna det i efterhand. Tro aldrig på det du ser. ☺

När vi traskat runt sista utställningen styrde vi kosan hemåt och vid halv sex var vi tillbaka hemma och kunde beundra växtligheten som Anders och Malin hållit liv i åt oss. Tack för det!